

Ebeveyn İlişkileri

- Özel gereksinimli çocuğa sahip ebeveynler, normal gelişim gösteren çocuğa sahip ebeveynlere kıyasla evlilik ilişkilerinde daha fazla sorun yaşayabilmektedir (Kersh vd., 2006).
- Özellikle annelerin, özel gereksinimli çocuğunun durumundan kendini sorumlu hissederek suçluluk duygusu yaşayabildikleri ve bu nedenle çocuğunu yaşamının merkezine alarak kendi ihtiyaçlarını ihmal edip sosyal çevresinden uzaklaşabildikleri ve bunun da zamanla tükenmişlik ve yorgunluğa yol açabildiğine değinilmektedir (Karakuş & Kırloğlu, 2019).
- Özel gereksinimli bir çocuğa sahip olmayı "kabul etme" ve eşlerin birbirleriyle olan "paylaşım düzeyi," evlilik doyumunu etkileyen faktörler arasında yer almaktadır (Tümlü ve Akdoğan, 2019).
- Otizmlili çocuklara sahip ebeveynlerin hem eşlerinden aldıkları destek algısının hem de evliliklerinden duydukları memnuniyet düzeyinin, normal gelişim gösteren çocuklara sahip ebeveynlere kıyasla daha düşük olduğu görülmektedir (Tümlü ve Akdoğan, 2019).

KAYNAKÇA

- Karakuş, Ö. ve Kırloğlu, M., (2019). Engelli bir çocuğa sahip olmanın getirdiği yaşam deneyimleri: anneler üzerinden nitel araştırma. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, (41), 96-112.
- Kersh, J., Hedvat, T. T., Hauser-Cram, P. & Warfield, M. E. (2006). The contribution of marital quality to the well-being of parents of children with developmental disabilities. Journal of Intellectual Disability Research, 50(12), 883-893. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2788.2006.00906.x>.
- Tümlü, C., & Akdoğan, R. (2019). Otizmlili çocuk ebeveynlerinde evlilik doyumunun dinamikleri: bir karma çalışma. Anadolu Journal of Educational Sciences International, 9(1). <https://doi.org/10.18039/ajesi.520838>